

**Grift-prijs, då den fordom
edle, och öfwer sin ålder
utaf dygder högt bepri...**

Törn, Erlandus,

1 Ic 1695 Gezelia, Margareta

National Library
of Sweden

8
80.
24

Grift: Brist

Då

Den fordom Edle/och öfwer sin ålder/utaf Dygder
högt beprislige/ nu hoos GUD ewinner
ligen Salige lille Jungsens

MARGARETÆ GEZELIÆ.

Andelöfe Lefamen bles til sin Graf och Swilof
Kammar wederbörl. beledsagad uti Sagu Moder Kyrckia
Trettonde Dagen 1695.

Styldigt wid Grafwen yttrat

Af

ERLANDO SONN.

1695

24

Esai, XXXVIII. v. 12 13.

Min tijd är bortto/ och ifrå mig tagen/ såsom en
Heerdas Hydda/ och iag ståar mitt Lijf twårt
af såsom en Wåfware. Han slijter mig sön-
der såsom en Kleen Tråd/ tu lychar Dagen för
mig förr än Afstonen kommer.

Jag tänckte: Mätte iag doch leswa til Morgons.
Men han sönderbrööt mig mijn Been såsom
Leyon: Ty tu lychar Dagen för mig förr
än Afstonen kommer.

Dad är wår werld? en Gäst som stadigt wandrar/
Hwad är wår tijd? en ting som städz sig andrar/
Hwad är wår lefnadz trokand prälo och Pracht?
En tancfesplijt/ en säfeng Nijt och ijswer/
Et bildat skeen som doch omsjider bliffwer
I Afskan lagt.

En annat är än Sorg och strijd på Jorden/
Rätt som wår frögd syns störst/ då sender Norden
En kaller forge-Pust of sorgligt an/
En tåränd bläst/ hwars susand' hoos of wäcker
Mång hiertlig Suck/ at tårar lijf wijs Väcker
De flyta fram.

Wij

Wij skynde oss wår Hug hon far och fisker/
Ett fåfengt fås/ en en den andra wiser
At sambla hoop den hwijs och röda mullz
Doch weet man ey förn wij måst alt förlåta/
Wij hoopas i en wra der oss en båtar
Wårt Sölf och Gull.

Högst säller år då den i tijd weet börja
Sin saligheet at sökia/ der om förja/
Hur man är redd/ der GUD han komma skull/
At hålla dom med all sin ångla Skara/
I dag ell när det mån behagligt wara
Slå alt omfull.

Hvem rönar ey at himlen sielf wil wijsa/
Det ingen kan af sällheet den sig prissa/
För Döden at ett ögn-bleek wara frij
När en så tåck och lustig Jordens Prydna/
En Tulipan måst och til ödes Lydna
Kullfalter bli.

Wijd Helicon iag swår och wijd des Lillia/
Til hjertans Sorg mån Himla-weldet stillia
Ifrån vårt lag/ så rart ett jordens godt;
Doch som hon war här ey til Jorden bögder/
Tog himlen sitt/ hon for och gärna nögder
Til bättre Lott

Det är Ehr Tröst/ Förnåhma/ hon hugswalar
Sig af sin flycht/ en i de Tempe Dalar/
Ell Elyseist-skald-kunnig hedna högd;
En hon har fått den Glädie och den åra/
Som hennes Brudgum Jesus månd beståra
En ewig frögd.

på

Vå Grafwen!

Den sielf bygden wyr=
dnad gaf/
Där nu här til hwila
gängen/
Ut af dödzens piilar fången/
Hwilar sött i denna graf.
Må då icke billigt föras
Sorg-klag stämmand klag-
gelåt/
At och sielfwe Pluto rödras
Må til en hiertrödig gråt.

At sig oblijd himlen teer/
Det kanhwar en medsig sluta
När han mån så offta giuta
Grynhet sin hjert til och neer.
Hwad högst älskas snarast
wandrar/
Hwad ey önskas tidigst är/
intethielperhwad må klädrar
Sorg är althwad jorde här.

Sag lemnar dig högst salig Siäl til heder/
Min wyrdnad i en stadig grönstand Ceder
Du war en tidig mogen härlig Roos
Så faar i frjöd! så länge Jord och Himmel/
De wara/ skal ey någon widrig Swimmel
Den dra sin koos.

Wij wäl ned i grafwen födr
En luf fågnad här i lifwe;
Men den skal doch hoos och
blifwa

In til des det och bör.
I des grafskal/som et tempel/
Des städz brinnan lofzaltar/
Släsi tidzens Staal och
stempel/
Stijna såsom solen klar.

Säf då sött nu ädla Stäl/
Wid dig ey din roo missumma/
Och wij trösta hur wij kunna/
Giuda dig sidst fara wäl.
Den dig här så kär mänd
wara/

Sag nu i din säta samn/
Jesusmänd dig sielf mi swara:
Niut hos mig een säfer-
hamn.